

מלחמה - אתחלתא דנאולה (מגילה ז' ע"ב)

מלחמה שלום

תיבה אחר תיבה בסוד אחדות הבריא

אהיה

כתיב (שמות ג, יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֶיכֶם.

כאשר נמתק נעשה מלחם (מלחמה) לחיים

וכאשר נעשה מיתוק, נעשה מלחם לשון מלחמה, לחיים בחינת שלום, העולה לגימטריה אהיה – הויה – אהיה^א.

וזהו אֲשֶׁר אֶהְיֶה, לשון עתיד, כי השתא העולם בבחינת מלחמה, ולעתיד יהיה שלום, כמ"ש וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלֹמֶם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וגו' (יחזקאל לו, כו). וכן כתב בכלבו (סימן ז), וז"ל, יהא שלמא רבא, יהא, קרי ביה יהון, ועולה בגימטריה באותיות אהיה. שלמא רבא, כלומר אהיה אדון השלום, תן לנו שלום בשם זה, עכ"ל, עיי"ש כל דבריו. תוכחה מגולה ואהבה נסתרת, ולכן פנימיות כל המלחמות שלום, כי אהבה כל כולה שלום. וכך גם יש להסתכל על כל אויב, שבחינוניות הוא אויב, ובפנימיות הוא אוהב, וזהו עומק תיקון המלחמה.

כולם חתומים בטבעת אהיה אשר אהיה

ואמר (סדר רבה דבראשית אות ח, והובא בילקוט מדרשים ח"ה עמ' 12), וכולם חתומים בטבעת אהיה אשר אהיה, העוה"ז חתם באהיה, א"ה מלמטה י"ה מלמעלה וכו', מפני מה חתמה בחותמו, שאלמלא לא חתמה בחותמו אין כל בריה יכולה לעמוד להשתמש באותיותיה, מפני שלהבת אש שיוצרת מלפני הקב"ה לשרוף את העולם, שבשעה שאדם דורש באותיותיו של הקב"ה, אותיות של אש שעומדות כנגד כתרו של הקב"ה פורחות משעה לשעה מעונה לעונה מרגע לרגע, וכיון שהן שומעות קול המדרש הדורש, יורדות לשרוף את העולם כולו, מפני שאומרות זו לזו, מה טיבן של זה שמתמש ברזי אותיות של שם המפורש, לפיכך חתם אותיותיה מששת ימי בראשית, חתמם בחותם אהיה אשר אהיה, עיי"ש^א. והיינו שכל דבר אי אפשר לכלותו, כי יש לו עתיד, אהיה קיים.

שורש כח המלחמה בשם אהיה

ושורש כח המלחמה בשם אהיה, כתב באוצר החיים (שופטים, מצוה תקכו), וז"ל, סוד חרב לילחום מלחמות ישראל, בסוד אחורי ס"ג ואחורי אהיה, בסוד יוד יוד הי ווא יוד הי ווא הי, א אה אהיה, עולה חרב, בסוד תגור תרָבָה על יָרָה גְבוּר הוֹדָה וְהִדְרָה (תהלים מה, ד). ועל שם כך יקרא (הנויר) משוח מלחמה, כי הוא עושה מלחמה בכל ששת ימי בראשית, והמלחמה היא מכח אלו האורות של חרב, עכ"ל, עיי"ש כל דבריו. ועיין ספר הפליאה (נה ע"א, ד"ה אמר לו אדונינו שאינו תמורת אב"ג ית"צ), וז"ל, יג"ל בגימטריא והיחיד. נ"ל היחיד הוא כתר, וי' מן היחיד הוא ת"ת, שיתגלגל ויעלה לקבל כח לעשות מלחמה עם סמא"ל, שכן הו' עם כללו (ו-ו-ו) הוא אהיה, והיחיד נקרא אהיה כללו, ר"ל מא' עד ו' (א-ב-ג-ד-ה-ו, עולה כ"א) הוא כלל הו', עכ"ל.

עוד גילוי כח המלחמה בשם אהיה, כתב בקהלת יעקב (ערך הלם) וז"ל, אהיה וב"ן, ושני כוללים, גימטריא הלם, עם ג' אותיות, גימטריא לחם^ב, עכ"ל, עיי"ש^ג.

^א וג"פ אהיה במילואן (אל"ף ה"י יו"ד ה"י), עולה חותם. ועיין מחברת הקודש (שער הושענא רבה).

^ב שורש לחם ומלחמה, אחד הם. כפי שהורחב מאמרי מלחמה – שלום ערך אבוס, וערך אביון. וכן במאמרי המבט הפנימי: בלעם – מלחמה בפה. המן, לחם מן השמים. מאכל אנשי מלחמה. ובית הלחם, ועוד.

^ג וע"ע מבוא שערם (שער ד פרק יג, בחינת מים פלוחים).

^ד עיין פרי עץ חיים (שער תפילות ר"ה, פרק ו).